Anul al 54-lea 8 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 8 Pagini Nr. 211 Marţi 3 August 1937

Taxa poştală plătită în numear conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

Convenţiile de clearing

Raportate la punctul critic în care ajunsese la un moment dat schimbul de mărfuri între ţări şi mai ales plata în deviza respectivă a acestui schimb, este netăgăduit că adoptarea convenţiilor de clearing a corespuns unei reale necesităţi, întrucât asigurând, prin intermediul băncilor centrale respective, lichidarea conturilor reciproce în legătură cu operaţiile de import-export sau cu diverse creanţe particulare sau de stat, au făcut în acelaş timp cu putinţă menţinerea minimului de relaţii comerciale în târgul internaţional.

In ce priveşte ţara noastră, sistemul convenţiilor de clearing ni s'a impus la început şi ca un mijloc de lichidare a arieratelor, ceeace n'a întârziat să aducă o binevenită rânduială în conturile noastre cu străinătatea.

Din nenorocire, însă, ulterior, aplicarea acestei convenţii s'a întors împotriva intereselor noastre, întrucât, graţie desvoltării considerabile a exportului nostru şi a menţinerii importului la un nivel inferior, ne-am creiat disponibilităţi mari, imobilizate în străinătate, devenind astfel din debitori ai străinătăţii, creditorii ei.

In această situaţie, toate dezavantajele pe cari le trăgeau înainte ţările creditoare de pe urma noastră, le tragem noi acum de pe urma ţărilor debitoare nouă.

Neajunsul cel mare provine din rigiditatea compartimentării diferitelor conturi speciale, care intră în alcătuirea contului global cu fiecare ţară, compartimentare care nu permite virarea disponibilităţilor constatate la unele conturi către celelalte şi nici utilizarea lor pentru nevoile de plată în altă ţară.

Intr'un judicios articol publicat eri în „Argus", d. prof. I. Tutuc a examinat din acest punct de vedere realitatea acestor neajunsuri, luând ca punct de plecare, ipotetic, compartimentările prevăzute de convenţiile noastre de clearing cu Elveţia şi Olanda.

Conform acordului din Septembrie 1935 încheiat cu Elveţia, contul nostru global cu această ţară este divizat astfel:

70% din valoarea exportului nostru în Elveţia, merge la creditul mărfuri noui;

5% la creditul mărfuri vechi;

5% la creditul creanţe financiare;

15% la creditul contului Datoria publică română şi 5% la libera dispoziţie a B. N. R.

Ei bine, deşi multe din aceste conturi speciale rămân active pentru noi cu solduri foarte importante, noi nu putem recupera aceste solduri şi nici a le vira pentru alte plăţi, fie în Elveţia fie în altă ţară, de îndată ce prin convenţia de clearing româno-elveţiană ele au altă destinaţie...

Şi cei dintâi cari au de suferit de pe urma acestei rigidităţi sunt exportatorii români, cari, pentru mărfuri expediate cu luni de zile înainte în Elveţia, nu primesc decât parţial contravaloarea în lei a mărfurilor exportate, restul fiindu-le reţinut în conturi îngheţate, fie din cauza importului nostru prea mic din Elveţia, fie din cauză că provizionul altor credite este superior creanţelor elveţiene la zi.

Sau cazul convenţiei cu Olanda: în contul Datoriei publice avem aci un disponibil de aproape 1.300.000 florini olandezi. Or, plăţile noastre fiind la curent, Datoria publică nu întrebuinţează disponibilul.

Totuşi acest disponibil nu poate fi folosit pentru plata exportatorilor români, deşi aceştia au de primit sume importante din exportul efectuat.

Aceste mari neajunsuri au împins oficialitatea noastră să facă demersurile pentru denunţarea convenţiilor de clearing sau pentru revizuirea lor.

Până la părăsirea lor definitivă, d. Tutuc propune ca regim transitoriu: mărirea cotei de devize libere rezervate B. N. R., posibilitatea de a vira sume dintr'un cont în altul în legătură cu nevoile reciproce dela diferite scadenţe ce urmează să se fixeze; permisiunea de a se face plăţi în alte ţări, când un anumit cont dintr'o ţară prezintă excedente, care nu folosesc chiar de ar fi virate la alte conturi din aceeaşi ţară; în ţările unde exportul nostru este cu mult superior importului, valoarea unei plăţi din export să nu intre în contul global de clearing, ci să fie acoperită prin trate trase de exportator în monetă străină şi negociate la B. N. R., ceeace ni se pare just şi fără riscuri pentru Banca Naţională, al cărei rol nu trebue să rămâe numai acela negativ de organ de poliţie, de control şi de represiune, ci mai ales acel pozitiv, de permanent sprijinitor al factorilor noştri economici activi.

In legitimă apărare

—oxo—

In legitimă — în cea mai legitimă apărare se găseşte neamul nostru românesc. Atât în străinătate, cât şi în interiorul ţării.

In străinătate, operaţia de apărare constă în desminţirea legendelor mincinoase ce se făuresc pe seama lui şi în împrăştierea calomniilor cu care este împroşcat de către cei ce nu-i pot ierta că, după neînchipuite suferinţe de atâtea secole, s'a strâns şi el în aceeaşi ţară, sub acelaş Rege şi acelaş steag. De altfel, asigurarea situaţiei noastre în străinătate este în funcţie şi de altceva: de rectitudinea politicii externe şi de forţa reală ce punem în slujba acestei politici. Cu cât vom fi mai tari şi mai uniţi, cu atât cuvântul României va trage mai greu în cumpăna hotărîrilor internaţionale.

Inlăuntrul ţării, mişcarea naţionalistă, mişcare ce nu-şi poate păstra puritatea şi nu-şi poate atinge în adevăr ţinta, decât cu condiţia ca la baza ei să nu stea considerăţiuni lăturalnice şi să nu fie întinată de patimi şi calcule politicianiste, nu este în fond altceva decât o luptă de apărare a poporului, a cărui situaţie în propria sa ţară nu se poate compara cu situaţia nici unui alt popor independent din Europa. Să ni se arate, în adevăr, un alt popor, care, aşa cum este cazul cu poporul român, după jertfe neprecupeţite, a reuşit să-şi întemeieze o ţară şi să-şi alcătuiască un stat ca după aceea alţii, iar nu el, să acapareze izvoarele de asistenţă, deţinând în mâinile lor frânele vieţii economice, culturale şi politice.

Să ni se arate un alt popor majoritar, al cărui rol să fie mai de grabă rolul unui jandarm, pus să păzească avutul altuia, avut de care el n'are dreptul să se atingă.

Iată adevăruri elementare ce trebuie să pătrundă în minţile străinilor, cari se lasă induşi în eroare de văicărelile interesate şi ipocrite ale celor ce vor să prefacă ţara românească într'un Pământ al Făgăduinţei pentru cei străini de neamul nostru şi de legea noastră. Se lasă induşi în eroare şi se prefac, de cele mai multe ori din ignoranţă, în insultători ai cauzei celei mai drepte cu putinţă. Căci e nedreaptă, revoltător de nedreaptă cauza acelora cari nu se dau îndărăt dela nici un mijloc spre a zădărnici mişcarea naţionalistă, o mişcare ce luptă ca să asigure şi românilor pe acest pământ românesc condiţiuni mai bune de viaţă.

Mişcarea naţionalistă—trebuie spus cât mai des lucrul acesta — nu este o izbucnire necugetată de şovinism şi cu atât mai puţin o mişcare huliganică, precum caută să o înfăţişeze cei interesaţi la zădărnicirea ei. Ea nu urmăreşte distrugerea celor cari, de asemenea, au dreptul la existenţă, ci salvarea poporului român de la distrugere, prin scoaterea lui din situaţia de revoltătoare inferioritate în care din atâtea puncte de vedere, se găseşte azi, în România.

Oare, englezii, italienii, francezii ar privi nepăsători şi ar sta cu braţele încrucişate, când ar vedea că acasă la ei sunt copleşiţi de elemente alogene, care pun mâna pe toate ramurile de activitate?

Şi de ce numai poporului român, care dea lungul vremurilor a suferit aşa cum n'a suferit niciun alt popor, să nu-i fie permis să lupte ca să ajungă stăpân în propria sa casă? Nu cunoaştem nicio judecată şi nicio sentinţă prin care, spre deosebire de toate celelalte neamuri de pe pământ, numai românii să fie osândiţi a fi slugile elementelor alogene din ţara lor.

Legitimitatea — ceva mai mult — imperioasa, vitala necesitate a mişcării naţionaliste nu poate fi pusă o clipă la îndoială. Tot aşa, nu poate fi discuţie asupra caracterului ei: ea este o mişcare de legitimă apărare.

Se poate, în adevăr, ceva mai just şi mai legitim, de cât să lupţi spre a transforma în realitate lozinca: „România a Românilor?" Şi ori cât de mari ar fi piedicile ce i se pun în drum, mişcarea naţionalistă va birui, pentru că trebuie să biruiască, pentrucă numai prin biruinţa ei se asigură viitorul ţării şi al neamului.

E drept, mersul mişcării naţionale spre victoria finală e încet, e mai încet decât ar fi de dorit şi decât ar fi necesar. Pentru aceasta, o bună parte din vină cade pe românii noştri. La unii dintr'înşii interese personale sau meschine socoteli politicianiste primează intereselor cu caracter superior şi general. Alţii sunt nişte visători, cari nu sunt pătrunşi îndeajuns de noţiunea realităţilor. Gândesc şi vorbesc destul de frumos, dar nu-şi potrivesc fapta cu gândul şi cu vorba.

Mai e categoria indolenţilor, a oamenilor despre cari un mare scriitor a spus că se declară totdeauna gata să facă ceva, dar nu găsesc niciodată într'înşii energia necesară să treacă la faptă.

Totuşi, mişcarea naţionalistă va birui, deoarece, aşa cum am spus, trebuie să biruiască. Trebue să cadă piedicile ce i se pun deacurmezişul.

N. BATZARIA

ACCIDENTUL DE TREN DIN FRANŢA

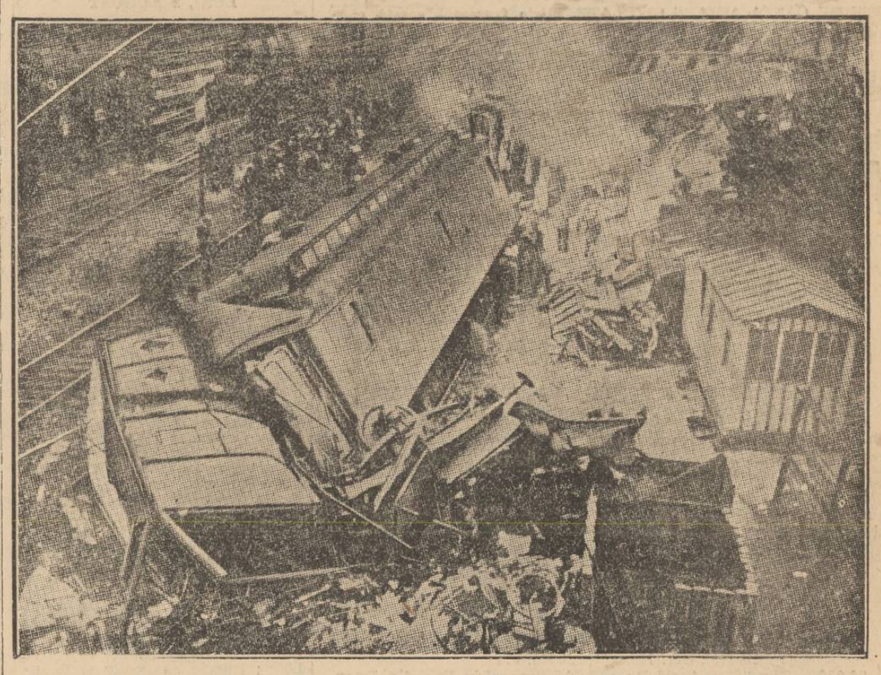

Vagoanele răsturnate în urma deraierii trenului lângă Villeneuve-Saint-Georges, la 20 km. de Paris. Se ştie că în această catastrofă au pierit 28 călători şi aproape 50 au fost răniţi

Scoaterea la suprafaţă a unui crucişător german scufundat în război

Londra, 31 (Rador). — Crucişetorul german „Friedrich" der Grosse", scufundat în timpul războiului la Skapa Flow, a fost scos azi la suprafaţă. Epava a fost remorcată şi dusă la Portland.

—oxo●oxo—

Un oficiu ungaro-iugoslav pentru vânzarea vitelor şi produselor animale

Belgrad, 31 (Radio Central). — Tratativele ungaro-iugoslave pentru înfiinţarea unui oficiu, care să se ocupe cu vânzarea de vite şi produse animale din cele două ţări, au fost duse la bun sfârşit.

Oficiul va avea câte o sucursală la Belgrad şi Budapesta şi se va ocupa cu plasarea produselor celor două ţări în Italia, Austria, Cehoslovacia şi Germania.

In acordul încheiat, se prevede că vor putea adera mai târziu şi România şi Bulgaria.

—oxo●oxo—

Guvernul german cere scuze guvernului norvegian

Oslo, 31 (Rador). — Guvernul german a exprimat în mod spontan guvernului norvegian regretele sale pentru faptul că mai multe vase de război germane au pătruns în portul de război Bergen, fără a fi cerut în prealabil autorizarea guvernului norvegian.

Se ştie că mai multe căutătoare germane de mine au pătruns în seara de 29 Iulie în portul Bergen şi că comandantul bazei navale a făcut un raport ministerului apărării naţionale.

—oxo●oxo—

Legea pentru protecţia frontierelor, aplicată şi Sileziei poloneze

Varşovia, 31 (Rador). — Voevodatul Sileziei a publicat azi două ordonanţe cari vor intra în vigoare cu începere dela 15 August, extinzând şi asupra Sileziei restricţiile prevăzute prin legea pentru proteguirea frontierelor.

In zona de frontieră, adică pe 6 km. dela frontieră, nimeni nu va avea dreptul să se stabilească, să rămână pentru mai mult timp sau să construiască fără o autorizaţie specială.

—oxo○oxo—

Principesa Maria de Savoia şi d. Hitler la un festival Wagner la Bayreuth

Imbunătăţirea raporturilor dintre Italia şi Anglia

O scrisoare a prim-ministrului englez către d. Mussolini

Paris, 31 (Radio-Central).- Agenţia „Radio" anunţă din Londra, că una din urmările îmbucurătoare ale recentei întrevederi dintre d-nii Neville Chamberlain şi Grandi este o scrisoare în termeni foarte cordiali, pe care primul ministru englez a trimis-o d-lui Mussolini.

In această scrisoare, d. Chamberlain spune între altele d-lui Mussolini, că ar fi de dorit să se ştie pe ce cale s'ar putea realiza relaţii prieteneşti strânse între guvernele dela Roma şi Londra.

Ştirea e confirmată şi de o telegramă din sursă engleză primită din Roma, prin care se arată că scrisoarea d-lui Chamberlain a fost transmisă azi d-lui Mussolini la Rimini, prin ministerul de externe italian.

Planul criminal al unui fabricant din jud. Trei Scaune

El a vrut să arunce în aer fabrica de cherestea a unui concurent

Tg. Săcuesc, 30 Iulie

O nenorocire care ar fi putut avea consecinţe dezastruoase, era să se întâmple în com. Estelnic, jud. Trei Scaune.

In această comună există două fabrici de cherestea; una a firmei Schönberger şi cealaltă a lui Emeric Benke, fabrici despărţite doar printr'un gard de scânduri.

Emeric Benke dorind să distrugă firma Schönberger, cu care în ultimul timp este în concurenţă, s'a gândit la o faptă criminală.

Anume a hotărît să arunce în aer fabrica rivalului său.

In schimbul sumei de 2000 lei, lucrătorul Ludovic Kovacs din comuna Poian, i-a procurat 3 cartuşe cu dinamită, care au fost introduse într'o bucată de lemn.

Apoi Emeric Benke a propus la 2 lucrători din fabrica sa să pună dinamită în cazanul de aburi al fabricei Schönberger.

Aceşti lucrători refuzând propunerea, un alt lucrător în schimbul sumei de 5000 lei, a primit oferta, urmând ca a doua zi să introducă dinamita în cazanul fabricei vecine.

După ce târgul a fost făcut, Emeric Benke a plecat din com. Estelnic în com. Covasna, aşteptând ca acolo să audă vestea aruncării în aer a concurentului său Schönberger.

Lucrătorul însă care primise afacerea doar de formă, s'a prezentat postului de jandarmi declarând totul.

Din primele cercetări făcute până în prezent reese pe deplin vinovăţia lui Emeric Benke, care împreună cu cei 4 lucrători au fost înaintaţi parchetului.

Autorităţile au început serioase cercetări în altă direcţie, bănuindu-se că Benke Emeric a intenţionat să arunce în aer fabrica, pentru ca prin explozie să fie distrusă fabrica şi moara sa, pentru a primi asigurarea de 2½ milioane lei.

Faptul este viu comentat în tot judeţul, întrucât numitul avea o situaţie materială frumoasă.

O dramă pe malul românesc al Tisei

Sighet, 30 Iulie

Fruntaşul Alexandru Fechete şi soldatul Atanasie Enăchescu din compania de graniceri din Sighet, fiind în patrulare pe malul Tisei, între Câmpulung pe Tisa şi Sarasău, s'au luat la ceartă.

Se presupune că între ei era o veche duşmănie, care acum a luat proporţii.

Soldatul a luat arma de pe umăr şi a tras un glonte în camaradul său, care, vroind să se ferească, s'a întors spre stânga. Glonţul plecat din armă, a străbătut pieptul fruntaşului Fechete dela dreapta la stânga, rupându-i trei coaste şi atingându-i plămânii şi inima.

Fruntaşul a căzut într'un lac de sânge, fără să mai poată striga.

Soldatul dându-şi seama de fapta sa, a întors arma şi şi-a tras un glonţ în abdomen, căzând şi el alături de camaradul său.

In stare gravă şi cu pierderi mari de sânge, au fost găsiţi de paznicul de câmp Ioan Bledea, care a fost atras de sgomotul celor două împuşcături şi de gemetele soldatului.

Paznicul a avizat postul de jandarmi care telefonic a cerut ajutor dela Sighet. Imediat s'au transportat la faţa locului d-nii maior Fianu, comandantul batalionului de graniceri, d. lt. Nicolae, comandant de ploton din compania Sighet şi d. medic locotenent Posticescu, medicul batalionului, împreună cu ambulanţa.

Din partea tribunalului a plecat pentru cercetări d. procuror dr. Baciu.

Cei doi răniţi, cu ajutorul şefului postului de jandarmi din Sarasău, plotonierul Mirea Ioan au fost transportaţi la ambulanţă şi apoi la spitalul din Sighet unde au fost supuşi imediat interventiei chirurgicale.

Fruntaşul Fechete a putut să spună că l-a împuşcat soldatul Enăchescu şi a murit după câteva ore de chinuri.

Enăchescu se află între viaţă şi moarte.

Cercetările făcute de autorităţile militare şi civile n'au dus la deslegarea acestei nenorocite întâmplări. Se poate ca împuşcarea fruntaşului Fechete să fie o greşeală a soldatului, fiindcă se ştie că soldaţii graniceri, în timpul când se află în patrulă pe graniţă, au în armă un încărcător şi poate că ar fi vrut numai să intimideze pe fruntaş.

Nenorocirile şi pagubele cauzate de furtună în jud. Bihor

—oxo—

Oradea, 30 Iulie

Furtuna care a bântuit cu furie asupra regiunei noastre a făcut mari stricăciuni, cauzând chiar şi moartea câtorva persoane.

Vasile Cioban, de 16 ani, din comuna Peştera, pe când se afla pe câmp cu vitele lui Mihai Ban, din com. Aleşd, a fost surprins de furtună.

A alergat să se adăpostească sub staşina unei colibe din colonia ţigănească.

Adăpostul l-a ferit însă numai de ploaie, nu şi trăznet.

Nefericitul tânăr a fost ucis de trăznet.

Un alt copil ce era lângă el a fost atins şi el, fiind vătămat la un picior, dar scăpând cu viaţă.

Trăznetul a mai rănit şi doi copii ce se aflau în colibă în dreptul ferestrei.

O altă victimă a trăznetului a fost femeea Floarea Bogdan de 65 ani.

Trăznetul a surprins-o în casă cu doi copii mici lângă ea, cărora le curăţa mere cu un cuţit. dar copii au scăpat neatinşi.

Furtuna a mai cauzat moartea unui copil, de astă dată în mod indirect.

In comuna Marghita a rupt firele telefonice.

In dreptul casei nr. 27, din strada Horei, un fir telefonic, neavând piasă de protecţie, a căzut peste un cablu electric.

Un copil de 12 ani, Iosif Beretchi, trecând pe acolo, a apucat sârma trăgând-o peste cablu. In mişcarea făcută, firul s'a frecat de cablu rupând izolamentul şi provocând un circuit.

Băiatul a fost carbonizat.

Furtuna a pricinuit şi mari pagube recoltei de fructe şi porumbului.

Trăznetul a căzut asupra bisericii şi şcolii primare din comuna Aleşd, spărgând geamuri şi stricând acoperişul.

A aprins o clae de fân în comuna Lugaşul de Sus şi patru care de fân în comuna Aştileu.

GRINDINA MARE IN JUD. DOROHOI

Dorohoi, 30 Iulie

După o secetă de aproape două luni, o ploaie torenţială, însoţită de puternice manifestaţii electrice şi de grindină, s'a abătut asupra unei mari regiuni din judeţul nostru.

Au fost distruse recoltele satelor Hălişeu, Cracalia, Grivţa, Corăăreni şi moşia Trestiana.

Printre satele pustiite de vijelie mai sunt şi Lozna, Cândeşti şi Călinesti.

DOUA PERSOANE TRAZNITE

Pe când soţii Ioan Gheorghe şi Anica Ion Gheorghe, din satul Călineşti-Lozna, se aflau pe câmp la adunat ovăz, pe moşia Călineşti, proprietatea d-lui C. Prilogeanu, au fost surprinşi de furtună.

Ei s'au adăpostit sub un copac, unde au fost trăzniţi. Anica Gheorghe a fost carbonizată, iar soţul ei s'a ales cu piciorele paralizate.

CASA APRINSA DE TRAZNET

Trăznetul a căzut şi asupra magaziei din gospodăria sătenului I. Lulciuc din comuna Lozna, aprinzând-o şi cauzându-i pagube foarte mari.

Au ars recoltele de grâu, precum şi toate uneltele ce se aflau depozitate acolo.

Furtună cu trăznete în jud. Năsăud

Două persoane ucise

Bistriţa, 30 Iulie

Asupra judeţului nostru s'a abătut o ploaie torenţială cu mari descărcări electrice. In timp ce săteanul Ioan Tala din Susenii-Bârgăului lua masa împreună cu familia sa, un trăznet a căzut peste casa nenorocitului sătean, omorând atât pe Ioan Tala, care era în vârstă de 52 ani, cât şi pe soţia sa, Lucreţia Tala, de 42 ani. La masă găsindu-se în acelaş timp şi cei trei copii ai lor, aceştia n'au fost atinşi nici unul de trăznet.

*

In aceiaşi zi, alt trăznet s'a descărcat la marginea comunei Iad din acest judeţ, aprinzând săteanului Simion Engler din Iad, 3 clăi de grâu şi o claie de fân..

ORGANIZAREA PROPRIETĂŢII AGRICOLE

de A. CORTEANU

Proprietatea agricolă este de obiceiu rezultatul desvoltării istorice a unui popor. La originea statului, proprietatea pământului aparţine numai clasei nobile. In această clasă sunt trei elemente: regele, demnitarii civili şi militari cari la origină se confundă unii cu alţii, şi în sfârşit clerul. Regele este în principiu stăpânul pământului, şi el împarte nobililor şi clerului porţiuni de teren, care să le servească la întreţinere. Statul primitiv nu avea organizare financiară ca să poată da lefuri, ci orice plată o făcea în natură.

Proprietatea pământului a început deci prin a fi un mod de a administra ţara fără buget şi fără bani. Dela acest punct de plecare primitiv a rămas legătura dintre proprietatea de pământ sau case şi ideia de clasă nobilă, de boerie.

Veniturile proprietăţii agricole erau destul de mici în ţările puţin populate, fără drumuri şi fără oraşe, cum era tot Orientul şi cum era şi ţara noastră până în a doua jumătate a secolului trecut. Totuşi, proprietatea era căutată, de tot neamul boeresc, fiindcă ea era dovada boeriei. Lumea muncitoare, ţărănimea şi meşteşugarii nu se gândeau la proprietate, fiindcă nu le trecea prin gând să se facă boeri. Moşiile boereşti circulau înnăuntrul clasei stăpânitoare prin vânzări, moşteniri, danii, dotă, etc.

Boerimea era şi ea împărţită în diferite grade după slujbele pe cari le îndeplinea pe lângă domn şi după întinderea proprietăţilor rurale şi urbane. După cum roata vieţii ridica pe unii şi scobora pe alţii, aşa se concentrau şi se despărţeau şi moşiile. Când clasa noastră boerească a primit infiltraţia greacă prin domnii fanarioţi, o mare parte din moşii a trecut în stăpânirea unor familii greceşti, care cu timpul s'au românizat. In Moldova mai ales, nu există moşie mare care în ultimile trei sute de ani să nu fi fost în stăpânirea unei familii de origină greacă. După grecii nobili, au venit la proprietate elemente străine, îmbogăţite în comerţ: levantini greco-italieni, armeni, şi în sfârşit evreii. Aceştia din urmă au atacat marea proprietate în forma ei ultimă, prin sistemul arendăşiei, prin faimoasele trusturi. Astfel, fiecare moşie ar putea reproduce în mic întreaga istorie a ţării, dela primele forme ale statelor noastre şi până în ziua de azi. Exproprierea a pus capăt clasei boereşti şi

(Continuare în pag. 2-a)

SCRISORI DIN LONDRA

REGLEMENTAREA CIRCULAŢIEI

de AUGUR

Londra, Iulie

Acum 1000 de ani nişte călugări erau stabiliţi într'un cartier liniştit al vechei Londre. Ei i-au dat numele lor: Blackfriars, călugării negri. Astăzi acest cartier e unul din cele mai zgomotoase din City Numeroase străzi ajung în piaţa din faţa podului pe Tamisa care constitue singurul debuşeu spre Sud. Peste 50 mii de vehicule trec în cursul a 24 de ore prin acest nod de trafic complicat. Şase poliţişti sunt necesari spre a controla această circulaţie fantastică şi spre a preveni încurcăturile de vehicule. Mai deunăzi dimineaţă am văzut pe cei 6 poliţişti, retrăgându-se deodată. Ce avea să se petreacă. Ici şi colo se vedeau strălucind lumini verzi, portocalii şi roşii. Printr'un joc al întâmplării asistasem la inaugurarea controlului traficului în „Blackfriars" printr'un sistem de semnale luminoase. O ingenioasă invenţie permite să se instaleze semnale, guvernate prin acţiunea unui mecanism central, — un adevărat om mecanic, — care primeşte, numără, analizează şi cumulează impulsiile unui curent ce-i vin dela contacte speciale aşezate dedesubtul şoseiei şi peste care trec roţile trăsurilor. Inchizând prin greutatea lor circuitul. Omul mecanic aprinde atunci, acolo unde trebuie, semnalul verde spre a arăta că drumul e liber, roşul pentru a ordona oprirea şi portocaliu spre a suspenda orice mişcare, ca să se poată da timp pietonilor să traverseze strada în siguranţă. Preciziunea mecanismului e atât de perfectă încât traficul e reglementat exact după densitatea lui şi

(Continuare în pag. 2-a)